

P. Buzogány Árpád

új tavasz

szélben lóduló jegenyék
március csaló fénye
porosodó utcánk fölé
hajnal feszül az égre

pattogva ég a tűz
forr a víz a teának
helyed velem szemben lenne
az asztalon üres poharak állnak

táborban

már a vacsoránál figyeltelek
ez ment tovább este a kocsmában
locsogott bennem a sör úgy néztelek
hirtelen elerőtlenedett a lábam

reggel melléd ültem az előadáson
ha már nem vihettem virágot
egész kertre valót rajzoltam és mohón
figyeltem ahogy a rágót rágod

aztán melléd szegődtem két egész
napig kísérőd lettem hűséges szolid
míg le nem léptél szó nélkül részemről ezzel
elszúrtad ezt az egész látványt

Nem szabadulhatsz

Kiengedett hajú, erős combú lány
sétál előttem teleholdas álmaimban,
és addig rugdossa a puha szőnyeget
szívem ritmusára, amíg beleébredek.

Mészely József

Novemberi emlék

Holtrasápadó kertemben, itt-ott,
már ezüstlőn a dér virított,
de még a didergő rózsató,
nem törődve, hogy fogy az őszidő,
mint Szent Erzsébet varázsos köténye,
hamvas rózsákat tárt elénkbe.

Kertedben

Szívélyes emlékül L. Burda Zsuzsának

Május nyomába lépő
június első napja volt.
Egy hintázó ágon
darázs duruzsolt.

Hallgatván a gondból
kiölelő csendet,
hirtelen elbűvölt
a smaragdzöld kerted.

Váratlan a lombrésen át
a beküllöző napnak fénye,
káprázatot gyújtott
a fáradt szemembe.

Már szinte nem is láttam
a tuják karcsú sudarát,
csak hallottam zengeni
egy madár lüktető dalát.

Ahogy betrillázott
a lélegző csendbe,
éreztem, a lelkem
előnti a béke.

Ó, kedvem támadt
áldani a Teremtőt,
hisz ízlelhettem kertedben
az édeni őserőt.
